

Det kgl. Landhusholdningselskabs Generalforsamling

den 15de December 1875.

Selskabets aarlige Generalforsamling afholdtes Onsdagen den 15de December. 33 Medlemmer vare tilstede. Den foregaaende Aften var der afholdt Bestyrelsesmøde for at optage ny indmældte Medlemmer og optælle de indkomne Stemmelister, ialt 109.

Lehnsgreve Holstein = Holsteinborg præsiderede og meddelte først Udfaldet af Valgene, nemlig:

Til Medlem af Præsidiat var valgt:

Lehnsgreve Holstein = Holsteinborg (105 St.)

Til Medlemmer af Bestyrelsesraadet:

Proprietær Heide (107 St.)

Godsejer Valentiner (107 St.)

Kammerraad Anderfen (106 St.)

Statsraad Carøe (106 St.)

Kammerherre Berner-Schilden (106 St.)

Statsraad Hofman (Bang) (105 St.)

Til Sekretær:

Landboskoleforstander J. E. la Cour (107 St.)

Til Revisor:

Justitsraad Koch (101 St.)

Til Medlem af Bestyrelsen for „Fond til Landmænds Uddannelse“ valgtes:

Hofjægermester Sehested (99 St.)

Desuden var der i 6 Amters Landbosforeninger foretaget nye Valg paa Amtsrepræsentanter i Bestyrelsesraadet, og hertil vare valgte:

For Ringkjøbing Amt Proprietær Worm, Herningholm.

— Vejle	— Propr. Eckardt, Drumgaard.
— Mariebo	— Kammerjunker Rosen, Christiansføde.
— Præsto	— Grev Holstein, Langebæksgaard.
— Sorø	— Godsejer P. de Neergaard, Førslev.
— Odense	— Forpagter Langkilde, Rjørup.

I Bestyrelsesmødet var der blevet optaget i Selskabet følgende 39 Medlemmer:

Andreasen, Forpagter, Ulfsgaard pr. Hasle.

Bang, Forvalter paa Durupgaard pr. Nykjøbing.

Barner, B., Proprietær til Mørdrupgaard pr. Slangerup.

Berg H., Forpagter paa Dallund pr. Odense.

Brun D., Proprietær til Buderupgaard pr. Nykjøbing.

Cadovius E. K., Proprietær, Mørkthøj pr. Kjøbenhavn.

Eckardt, Proprietær, Catrineholm pr. Fuglebjerg.

Greve S. S., Propr., Ldbrugsland. Stentjær, Horsens.

Hansen H. S., Proprietær, Friheden pr. Valby.

Hvenegaard Chr., Proprietær til Nebbegaard pr. Frederiks.

Jesperesen H. S., Forpagter, Landbrugslandidat, Endrupholm pr. Varde.

Jørgensen E., Proprietær, Lyngby.

Rnndsen Chr., Proprietær, Bagsværd.

Rjærsgaard, Forpagter, Sofieholm pr. Tølløse.

Roefoed A., Proprietær, Bakkegaard pr. Næstved.

Langkilde, Proprietær, Nyfaste pr. Aarup.

Langkilde N. B., Proprietær, Marienlund pr. Odense.

Lassen, Forpagter, Selleberg pr. Marslev.

Laub, Ldbrugslandid., Gdfæster, Sludegaard pr. Nyborg.

Lorenzen, Landbrugskandidat, Kjøbenhavn.

Müller P. E., Dr. phil., Forstdocent, Kjøbenhavn.

Møller A., Fabrikant i Horsens.

Møller Gustav, Løitnant, Forp. paa Gyldeholm pr. Slagelse.

Petersen C., Proprietær, Møllegaard pr. Rudkjøbing.

Petersen Julius, Godsejer til Odemark pr. Slagelse.

Petersen R. T., Apotheker i Kjøbenhavn.

Petersen S., Fabrikant i Horsens.

Plesner, Forpagter paa Paarupgaard pr. Maribo.

Rosenkrantz Sorgen Baron, Forp. paa Sophiendal pr. Skanderborg.

Simonson C., Proprietær, Ruggaard pr. Arup.

Simonson S., Proprietær, Raaballegaard pr. Randers.

Schroll, Proprietær, Lykkensgade pr. Korinth Kro.

Scavenius P., Godsejer til Voergaard pr. Aalborg.

Selchau-Hansen, Forpagter paa Egholm pr. Roeskilde.

Troldahl J. E., Mølleeejer, Graa Mølle pr. Aarhus.

Ulrick T. H., Forpagter, Edbrgskdt., Rosendal pr. Tage.

Wanscher A., Fabrikant i Horsens.

Wolff, Proprietær, Grevensvænge pr. Ræstved.

Østrup, Dyrlæge, Gjersshøj pr. Skibh.

Medlemstallet, der ved Aarets Begyndelse var 604, er nu 655.

Det af Revisorerne gennemgaaede Regnskab for 1874/75, der havde været forelagt Bestyrelsen til Decision, og hvorfor denne havde givet Regnskabsførerne Decharge, blev forelagt Generalforsamlingen.

Præsidenten meddelte, at Generalkonful Pontoppidan havde stjænkert 40 Aktier à £ 10 i det danske Gaskompagni og en Aktie paa 10,000 Kroner i »The scandinavian preserved butter Company» til Foreningen af jydste Landbosforeninger, at Gavebrevet var deponeret hos Selstabet, og at Pengene vare stillede under Selstabets Varetegt i Henhold til Gavebrevets § 4, samt at Gaven under visse Eventualiteter vilde tilfalde

Selskabet ifølge Gavebrevets § 6, men Præsidenten udtalte tillige Ønsket om, at denne Eventualitet, nemlig den jydsk Fællesforenings Opøsning, ikke maatte indtræffe. Derefter forelagdes Forslag til Selskabets Virksomhed for Aaret 1ste April 1876 til 31te Marts 1877 tilligemed Budgettet for samme Tidsrum, saaledes som dette var vedtaget i Bestyrelsesmødet den 19de Oktober d. A. Budgettet løb saaledes:

Indtægt:

Medlemskontingenter	12120	Kr.
Renter af Selskabets Aktiver (Obligat. Kr. 294,104)	11764	-
Statskassens Tilskud	3200	-
Statsraad Schous Legat	200	-
Forskjellige Indtægter, saasom folgte Forlagsfrister	936	-
	<hr/>	
	28220	Kr.

Udgift:

Konto 1. Udarbejdelse og Trykning af landøkonomiske og naturvidenskabelige Skrifter	3500	Kr.
— 2. Anskaffelse af landøkonomiske og naturvidenskabelige Skrifter til Uddeling .	5500	-
— 3. Selskabets Foredrags- og Diskussionsmøder	400	-
— 4. Folkelig Undervisning, navnlig ved populære Foredrag	200	-
— 5. Mælkerproduktionens Fremme . . .	2600	-
— 6. Kvægavlens Fremme	3000	-
— 7. Rejseunderstøttelser	2500	-
— 8. Selskabets Lærlinger	1200	-
— 9. Hædersbelønninger for Landboslid . .	200	-
— 10. Blandten og andre til Landbruget sig støttende Erhverv	200	-
— 11. Færøerne, Island og Grønland . .	900	-
— 12. Udstillinger	400	-
— 13. Dræningens Fremme	600	-
— 14. Forsøg, kemiske Analyser o. lign. . .	620	-

Konto. 15. Lønninger og Enkeunderstøttelser . . .	4000 Kr.
— 16. Regnskabsføring	900 -
— 17. Fragt og Porto	500 -
— 18. Kontorudgifter, Bekjendtgjørelser o. lg.	1000 -
	<hr/>
	28220 Kr.

Hver Post paa Budgettet fattes under Forhandling og ledsages med Oplysninger angaaende Virksomheden i indeværende Aar.

1. Der er i indeværende Aar udgivet følgende Bøger: Buus: Malkesøernes Behandling; R. Petersen: Dyrfsiologiske Forsøgsstationer; Borch & la Cour: Mejemaskineprøven; la Cour: Meteorologisk Aarsberetning; og la Cour: Selskabets Aarsberetning.

2. Foruden de sædvanlige Tidsskrifter er der anskaffet 50 Expl. af Ssens Havebog for Landmand, 75 Expl. af Abildgaards Kvæglæge, 75 Expl. af Lacoppidans Agerdyrkningslære, 25 Expl. af Kühns Kvægets Ernæring, 25 Expl. af Wolff's Gjødningslære og 100 Expl. af Westrings Beslaglære. — Der er uddelt Boggaver til 20 Laanbibliotheker.

Prof. Førgensen: „Dreiers danske Foderurter“ har i flere Aar været udsolgt, og der har derfor i længere Tid været ført Underhandlinger med Prof. Lange og Seminarielærer Rosstrup om at udgive den paa ny i en noget ændret Form. Underhandlingerne ere nu sluttede; en Del af Manuskriptet er færdig, og Trykningen vil begynde strax efter Nytaar. — I Sommer forespurgte Selskabet Prof. Schiødt, om han selv eller en af hans Disciple skulde være villige til at udarbejde en populær Vejledning angaaende de skadelige Insekter i Righed med Holmgrens svenske Bog. Prof. Schiødt svarede med at sende nogle Blader til et Bærk, der i et større Omfang skulde omhandle de skadelige Insekter, og han anmodede tillige Selskabet dels om en Understøttelse og dels om at anbefale Bærket til forskjellige Autoriteter. I Bestyrelsesraadet var der et Medlem, som foreslog, at Selskabet skulde forlægge

Bærket, og man besluttede da, at der skulde forhandles med Prof. Schjødte derom. Angaaende disse Forhandlinger skal Taleren nu give Underretning. Udgiften, der er forbunden med en saadan Bogs Udgivelse, er temmelig betydelig. Hver enkelt Plade, som er udført med al den Kunstfands og Nøjagtighed, som kan ønskes, koster i Kobberstik, foruden Tegninger, 100 Kr.; da Bogen er beregnet til at udgjøre 5 Hefter og hvert Hefte til 10 Plader, komme Pladerne alene til at koste 5000 Kr. Skjøndt dette er en betydetig Sum, som man vel over den, da det er en Udgift en Gang for alle, men Udgiften for hvert enkelt Exemplar til Papir, Tegning, Trykning og Illumination desuden meget stor. Hertil kommer nu, at det er bestemt i Selskabets Love, at hver Bog, som Selskabet udgiver, skal uddeles til Medlemmerne, og det vilde i dette Tilfælde være aldeles uoverkommeligt. Man foreslæaer derimod, at der tilbydes Prof. Schjødte 50 Kr. til hver Plade, altsaa Halvdelen, og at Sagen anbefales til Kultusministeriet for at faa Understøttelse af det Offentlige, som da vel maatte kunne udrede den anden Halvdel, samt endvidere at der subscriberes paa 100 Exemplarer. Antager man nu, at der vil udkomme et Hefte om Aaret, vil det blive en Udgift af 900 Kr. aarlig for Selskabet, og de derfor modtagne Exemplarer ville kunne bruges til Uddeling ikke blot her i Landet, men ogsaa i Udlandet, da man ofte savner Udvekslingsstof. Paa den Maade har Bestyrelsen troet, at Sagen bedst fremmedes, og at der fra Selskabets Side blev viist al den Opmuntring til Bogens Udgivelse, som kunde ønskes. Ganste viist vilde det have været ærefuldt for Selskabet alene at udgive Bogen, men det kan godt taale at dele Æren med andre.

Præsidenten: Det er et videnskabeligt Bærk, som har stor Interesse, og hvis Udgivelse det er ønskeligt at fremme, og der er al Grund for Selskabet til at støtte Udgivelsen, men at gaa videre vil medføre for stor Udgift.

3. Der er i det forløbne Aar holdt 5 Møder med Foredrag og Diskussion.

4. Der er ydet Understøttelse i Penge, Bøger eller Undervisningsapparater til Skolelærer Bergstedt, Bodilster paa Bornholm, Skolelærer Christensen-Hygum, Ugelbølle pr. Rønde, Gartner Nygaard, Rølding og Skolelærer Carstensen, Skjænkelsø, Slangstrup.

Prof. Jørgensen. Skolelærer Carstensen i Skjænkelsø har med Flid og Udholdenhed samlet Bidrag til Egnens Personalhistorie. Først benyttede han Kirkebøgerne, men for flere Aar siden ansøgte han Selskabet om Understøttelse for at kunne rejse til Kjøbenhavn og gjennemgaa Gehejmearkivets Akter. Denne Understøttelse fik han, og i Løbet af For sommeren sendte han Resultatet af sit Arbejde — en Pakke paa 14—16 Hefter — til Selskabet. Undersøgelserne omfattede Hjørunde Sogn, men saa detailleret, at de ikke egne sig til at udgives af Selskabet. Man tilbød ham da 100 Kr., naar han vilde tillade, at man lod de Notitser, der havde en mere almindelig Interesse, uddrage af Manuskriptet. Det indrømmede han, og Manuskriptet sendtes da til Lærer Christensen paa Thune Skole, som har beskæftiget sig med Agerbrugets Historie.

5. Af denne Konto er, foruden det sædvanlige Honorar til Prof. Segelcke, bleven udredet 1400 Kroner til de af Docent Fjord foretagne Forsøg med Opbevaring af Is. Af Konto 6, som efterhaanden blev draget med ind i Diskussionen, er i indværende Aar hidtil bleven bevilliget 2600 Kroner til Dyr læge Søsien, som for Tiden opholder sig i Udlandet for at uddanne sig til Selskabets Konsulent i Husdyrbrug.

Prof. Jørgensen. Docent Fjord har af dette Aars Konto faaet 1400 Kr. extraordinært til Forsøg med Is-huse. Hvis man ikke vilde foranledige, at en Fortsættelse af Forsøgene opfattes endnu et Aar, maatte man i Oktober tage Beslutning om at bevillige denne Sum. Da disse Forsøg imidlertid have stor Interesse for Landbostanden, og Budgettet godt kan bære Udgiften, har Bestyrelsen ment, at den burde gjøres. Resultatet, der vil komme, har vistnok saa stor Betydning, at det langt vil overstige den Sum, som er anvendt.

Prof. Prosch ønsker m. H. t. denne Bevilling af 1400 Kr. til Docent Fjords Forsøg med Ishuse at gjøre en Bemærkning, nærmest af den Grund, at han som Fjords Kollega bedre kan fremsætte den end nogen anden. Naar en Fagmand udretter et Arbejde i Landmandens Interesse, og han ved dette Arbejde har overstredet Bevillingen, kan der fornuftigvis ikke være Tvivl om, at han maa holdes stadesløs. Naar Taleren imidlertid mener ikke at burde lade denne Sag gaa ganske upaatakt hen, da er det for at spørge, om det er rigtigt, at Selskabet allerede paa dette Trin har taget hele Efterbevillingen paa sig, efterfom det ikke stemmer ganske med den Stilling, Selskabet ifjor indtog til hele dette Arbejde, og det efter sin Natur dog egentlig maa siges at være Undersøgelser, der strengt taget høre ind under hver Enkelts egen Virksomhed; men paa den anden Side angaa disse Undersøgelser saa mange Enkelte, at man kan sige, at Staten, som den naturlige Association af de Enkelte, her er kaldet til at gribe ind og gjøre Arbejdet paa Samtliges Vegne. Det er ogsaa ganske i sin Orden, at et saadant Arbejde varetages af Staten, medens derimod kun det Bækkende og Forberedende ligger for et Selskab som dette, og det bør derfor ikke indlade sig paa Opgaver af den Art, allerede af den Grund, at der fordres saa store Summer, at de ikke kunne bæres af Selskabets Budget. Taleren mener, at man i en Sag som denne skulde have søgt Bevilling fra Staten, men det udelukkede ikke, at man kunde have garanteret en Stadesløsholdelse for det Tilfælde, at Staten havde vægret sig. Ved ikke at gjøre dette, mener han, at man har sat Selskabet i en falsk Stilling lige over for Staten, og at man, naar lignende Arbejder ligge for, vil udsætte sig for, at de henvises til Landhusholdningselskabet som vedkommende det og ikke Staten, og det kan Selskabet næppe være tjent med. I Bestyrelsesraadet frafaldt han at stille Forslag i denne Retning, for det første, fordi Docent Fjord gjorde det til en utrykkelig Betingelse for at fortsætte Forsøgene, at Bevillingen ubetinget og paa dette Stadium blev

given, og for det andet, fordi der fra Præsidiets blev udtalt, at det ifølge den almindelige Bemyndigelse, der gives det ved hver Generalforsamling, ansaa sig berettiget til at afholde denne Udgift. Hvad det første Punkt angaaer, turde Taleren ikke udsætte Resultatet af disse Forsøg, der allerede længe have været forfattede, i et Aar, og som koste meget, men som vistnok ogsaa love et stort Udbytte. Men lige overfor Præsidiets Erklæring maa han foreslaa Generalforsamlingen, at der stæer en Forandring, navnlig hvor der er Tale om betydelige Overstridelser, som vistnok ikke kunne komme ind under Generalforsamlingens almindelige Indrømmelse til Bestyrelsen, at maatte anvende paa en Konto, hvad der spares paa andre. Det er meget muligt, at Bestyrelsen har et langt bedre Overblik end Enkeltmand, og at en absolut Styrelse vilde være paa sin Plads, men det forekommer paa den anden Side Taleren, at et Medlem af Bestyrelsesraadet har en ejendommelig Stilling ved en Indrømmelse som den nævnte, og han troer ikke, at Selskabet kan vente, at Raadets Medlemmer ville tage sig Stillingen som saadan meget alvorlig, naar de i Virkeligheden ikke have nogen Indflydelse paa Sagenes Afgjørelse. At Pengene ere godt anvendte, troer Taleren, men Generalforsamlingen skal afgjøre, om de ere anvendte paa den bedst mulige Maade. — Det er dog ikke alene af disse Grunde, at Taleren har bragt Sagen frem. Spørger man, hvor Pengene ere komne fra, saa seer man, at den næste Post i Budgettet har maattet afgive dem, og det er meget beklageligt, at denne Post har været i Stand dertil. Taleren troer at have en særlig Ret til at hente Selskabets Opmærksomhed derpaa, da han er Talsmand for dem, der mene, at Husdyravlens er af saa stor Betydning, at den fortjener megen Opmærksomhed. Retop som Følge af det store Opving, Husdyravlens har taget, troer han, at den i Fremtiden er udsat for stor Fare ved den Forplumring, som Racerne ere udsatte for ved planløs Krydsning. Nu er Forholdet det, at Staten har opgivet ikke blot Ledelsen af Husdyravlens, men ogsaa det ligefremme Til-

syn; en tidsvarende Oversigt over Landbrugets Tilstand, bedre end den, vi have i de gamle Amtsbeskrivelser, har det længe været et fromt Ønske at faa, og derfor kan der ske meget betydelige Overgreb, inden der forlyder Noget derom. Det var først de lokale Landboforeninger, der bleve ængstelige, og det saaes snart, at der virkelig var en alvorlig Fare paa Færde, og da det saa traf sig, at en usædvanlig dygtig og meget erfaren Mand tilbød sin Tjeneste for at støtte og udvikle videre den Bestræbelse for de nationale Racers Bevarelse, der dog tilsidst var begyndt, ansaa Taleren det som Pligt at fremstille denne Sag i Landhusholdningselskabet og bevæge det til at tage mod Hjælpen for at bekæmpe Faren. Desværre maa han sige, at Selskabets højtærede Bestyrelse ikke syntes at betragte Faren som saa stor og overhængende, idet den troede at kunne lade det bero ved at forberede en ung Mand til dette Hverv i Fremtiden. Nu er det vistnok saa, at man maaste i en meget nær Fremtid kan vente, at alle berettigede Forventninger i saa Henseende kunne blive opfyldte, men 3 Aar ere i det mindste spildte, og det er et meget stort Tab, der derved er tilføjet; thi det gjaldt netop om ikke at lade den Bevægelse, der var begyndt, dø ud, men om at der blev virket i Kredse, som ikke lade sig paavirke af Landbomøder eller Fagskifter, men som fordre personlig Paavirkning. Det er hidtil ikke skeet. Nu forekommer det Taleren, at netop dette Selskab, der til forskjellige Tider har udfoldet stor Kraft for at virke til Fremme af Opgaver, som vare baarne frem af nær Udsigt til stort Udbytte — her sigtes nærmest til Selskabets Fortjenester i Retning af Udvikling af Mejerivæsenet — havde endnu større Opfordring til at virke, hvor det gjaldt om at arbejde for at bevare det, som er Fremtidens Ejendom, værn om Landets blivende Kapital. Hvis Selskabet ikke havde taget sig af Mejerivæsenet, havde nok den personlige Interesse gjort det; men hvor det gjælder om at bevare en blivende Rigdom, at bevare en national Race for Landet, der kan hverken den Enkeltes Foranstaltning eller den lokale Virksomhed

flaa til, der trænges til en Virksomhed, som udgaaer fra et Selskab som dette, og derfor maa man lægge dette Selskab paa Hjærte, at det er en stor Opgave, der foreligger, og for den har ogsaa Taleren længe kæmpet, og han kjender den Trang til Hjælp, som er tilstede, og hvor den er tilstede. Men der er ogsaa en anden Grund, hvorfor han ikke længer tør forholde sig passiv lige over for den Maade, hvorpaa Planens Punkt 6 hidtil har været ledet; i det sidste Aar har Staten nemlig ikke blot opfordret ham til at fortsætte sin begyndte Samarbejden med Landboforeningerne, men ogsaa støttet ham med de nødvendige Pengemidler; men derfor maa han da ogsaa kunne besvare det Spørgsmaal, der muligvis kan stilles til ham, om der fra Selskabets Side kan ventes en virkelig Medarbejden, og om det Arbejde, der er udgaaet fra de lokale Landboforeninger, kan gjøre Regning paa at blive støttet af dette Selskab, og om det vil gaa i samme Retning, som de forenede Landboforeninger i Sjælland er gaaet.

Docent Fjord maa berigtige Prof. Profsch's Udtalelser i Anledning af de til Forsøgene bevilligede Midler, idet der blev brugt Udtryk, som han ikke kan lade staa uimodsagte. Prof. Profsch ytrede, at der maaste nok kunde være Anledning til at holde Taleren skadesløs, skjøndt han havde gjort sig skyldig i betydelige Overskridelser. Men Taleren havde ingenfinde anmodet Selskabet om at blive holdt skadesløs, og endnu mindre havde han hverken fra Landhusholdningselskabet eller Landbohøjskolen faaet udbetalt en eneste Krone udover hvad der forud var ham bevilliget, saa at han hverken i sit Forhold til Selskabet eller til Staten havde gjort sig skyldig i nogen Overskridelse. Han kunde ikke finde sig i, at Prof. Profsch nu synes at ville give det Skin af, at det særlig var for at holde Taleren skadesløs, at den nævnte Bevilling gaves. Prof. Profsch gjorde i Bestyrelsesraadet gjældende, at der var begaaet formelle Fejl m. H. t. denne Sags Behandling, samt at det var ønskeligt, at man kjendte Talerens Beretning om Forsøgene, før Bevillingen gaves. Taleren erklærede udtrykke-

lig i Bestyrelsesraadet, at forsaavidt Sagens Afgjorelse skulde udsættes, tog han sit Andragende tilbage og gav Afkald paa en Hjælp, som i saa Fald ikke vilde have nogen væsentlig Betydning for Forsøgenes Fremme. I Andragendet, som oplæstes, udtaltes udtrykkelig, ligesom det nærmere oplystes under Forhandlingerne i Bestyrelsesraadet, at Taleren ikke nærede mindste Frygt for, at de Udlæg, som han selv havde gjort i Anledning af sine Forsøg, vilde blive dækkede, uden Hensyn til om Selskabet bevilligede de ønskede Midler. Men han havde tillige faavel i Skrivelsen til Selskabet som i Bestyrelsesraadet antyndet, at han blev nødt til at standse sine Forsøg, indtil de nødvendige Midler til deres Fortsættelse bleve bevilligede ved Finantsloven for næste Aar, hvis Selskabet ikke nu kunde støtte Forsøgene saaledes, at de kunde fortsættes i Vinter. Forsøgene havde paa den Tid faaet en foreløbig Afslutning med Affattelsen af den Beretning, som var under Trykken, og denne Udsættelse vilde ikke medføre andre Ulemper, end at Taleren et Aar senere kunde paabegynde de Forsøg, der ellers skulde forberedes i indeværende Vinter. For Taleren selv vilde en saadan Udsættelse ikke være ufærkommen, da han havde andre Arbejder, der skulde gjøres færdige; men da han paa forskjellig Maade var bleven opfordret til at fremme Forsøgene saa hurtigt som muligt, turde han ikke paatage sig Ansvar for Afbrudelsen, hvis Selskabet vilde bevillige de begjærede Midler. Paa et tidligere Stadium havde han derimod ikke kunnet afbrude Forsøgene, uden at en Del af det gjorte Arbejde vilde være spildt, og da han ikke havde anvendt ganske ringe Tid paa dette Arbejde, foretrak han hellere at bruge af sine egne Midler til Forsøgenes Fortsættelse end at udsætte sig for at komme til at gjøre Arbejdet om. Taleren havde unægtelig for sin egen Regning ladet opføre nogle mindre Ishuse paa Landbohøjskolens Grund. Det var hans Hensigt at lade disse Ishuse blive denne Skoles Ejendom i næste Finantsaar, forsaavidt Direktøren dertil kunde give sit Minde, og Taleren havde vel Ret til at løbe den Risiko vedblivende at kunne komme til

at være Gjer af disse Huse, uden at nogen her i Selskabet derfor kunde bestrylde ham for, at han gjorde sig skyldig i Overstridelser. Taleren havde ligeledes i Bestyrelsesraadet oplyst, hvorfor han ikke i afvigte Finantsaar havde kunnet søge nogen Efterbevilling hos Staten, og det forekom ham, at det Bidrag, som Selskabet havde udredet, og for hvilket der var fremsendt Regnskab med Bilag, ingenlunde kunde kaldes for stort, forsaavidt Forsøgene overhovedet havde en saadan Betydning, at det er berettiget at stille de Fordringer til Staten, som ere stillede paa Forslag til Finantslov for næste Aar. Det er ofte fremdraget, at et af Selskabets Hovedformaal netop er at hjælpe til at fremme Arbejder, indtil disse kunne støttes paa anden Maade, og dette er netop skeet her. En Bemærkning maa Taleren endnu gjøre, og det er den, at naar man ofrer sin Tid paa et Arbejde af denne Art og kaster sig over det med en vis Interesse og ikke forlanger noget Honorar derfor, da kan det ikke anses heldigt for Sagen, at Spørgsmaalet, om der skal standses eller ikke, skal drøstes 2—3 Gange; — hvor Talen er om slige Forsøg, er det naturligtvis aldeles umuligt forud at fremlægge et bestemt Budget. Det er muligt, — han skal ikke søge at afgjøre det — at der er begaaet en Formfejl, men det er ogsaa uden Betydning paa den anden fremdragne Sag, thi den Understøttelse, hans Forsøg have nydt, har, saavidt han veed, ikke hæmmet noget andet Arbejde. Endnu blot dette: At efter den Dmtale Sagen har faaet i Bestyrelsesraadet og her, vil han ikke oftere komme til Selskabet med lignende Anmodninger eller søge Efterbevilling til Arbejder, som han kunde ønske at udføre.

Præsidenten maa hertil føje den Bemærkning, at der af Præsidiets hverken er begaaet en Formfejl eller en reel Fejl; thi baade reelt og formelt har Præsidiets været berettiget til at gjøre, hvad det har gjort. Efter hans Opfattelse er dette Punkt imidlertid af Prof. Prosch kun draget frem paa Grund af dets formentlige Forbindelse med de andre af ham berørte Forhold.

Statsraad Tessedorff troer, at de Herrer, der ere tilstede, ville være enige i, at det vilde være meget beklageligt, om Docent Fjord paa Grund af de Udtalelser, der ere fremkomne i Aften, i Fremtiden skulde lade sig afholde fra at komme til Landhusholdningselskabet med Anmodning om at støtte hans Arbejde. I Bestyrelsesraadet er Spørgsmaalet om Efterbevillingen af de 700 Rdl. blevet drøftet. Bestyrelsen har forklaret, hvorfor den troede at maatte takke Docent Fjord for hans udmærkede Arbejder, og den har udtalt, at den følte sig overbevist om, at den efter Selskabets hele Natur maatte m. H. t. Pengenes Anvendelse have nogenlunde frie Hænder, saaledes at den kunde bruge dem til en for Landvæsenets Fremme nyttig Sag. Om det maatte ansees for rigtigt eller ikke, at Hr. Fjord paa Grund af Spørgsmaalet om de 700 Rdl., som ikke kunde blive bevilligede af Staten før til Foraaret, midlertidig skulde standse sine Forsøg, er noget, hvorom der kan tvivles, men Taleren antager, at de tilstedeværende Herrer ville slutte sig til ham, naar han udtaler en Tak til Docent Fjord, fordi han anvender en stor Del af sin Tid paa at løse et for vort fremadskridende Mejerivæsen vigtigt Spørgsmaal; thi lykkes det os fremdeles at staa i første Række blandt de Mejeriprodukter producerende Lande, saa har Docent Fjord ydet en meget betydelig Skjærv dertil, og Selskabet maa prise sig lykkeligt ved at kunne raade over Midler til at fremme denne Sag. Men ogsaa af en anden Grund er den foregaaende Talers Udtalelser om dette Punkt aldeles umotiverede, thi Pengene til Isforsøgene ere ingenlunde tagne fra det Beløb, der særlig tilkommer Kvægavlens Fremme. Selskabets Bestyrelse er sig bevidst paa ethvert Stadium at have sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet angaaende Kvægavlen. Det behøves vistnok ikke at bringes i Erindring, at der fra Selskabet er udgaaet en Foranstaltning, som meget mere var et kommercielt Anliggende end et Anliggende, som det paahvilede Selskabet at tage Initiativet til. Ikke desto mindre, da man saa, at Forbindelsen med det største Konsumptionsland i Europa, ja i Verden, var

i Stand til at støtte vor Kvægavl ved at skaffe vore Kvægopdrættene et Hovedmarked, som er den første Betingelse for Fremgang, saa tog Landhusholdningssekskabet Initiativet i denne Sag og det med saa betydelige Opofrelser, at den Gjæld, det dengang maatte stifte, har pint det i en længere Aarrække. Man maa haabe, at det altid vil staa i vore Kvægfederes Erindring, at denne Foranstaltning er udgaaet fra dette Selskab, efterfom det i Virkeligheden var et driftigt Skridt fremad, og den Frugt, det har baaret, er saa overordentlig stor, at man vist ikke behøver at minde denne Forsamling derom. At der fra Selskabets Side er forsømt noget m. H. t. Kvægavlens Fremme, staaer idetmindste endnu ikke klart for Taleren. Den Kamp, der føres om den gamle Races Bevarelse og om Krydsning med engelske Racer, er en Kamp, som er paa sit første Stadium, og Selskabet har jo allerede for over et Aar siden henledet Bestyrelsesraadets Opmærksomhed paa, at det maatte ansees nødvendigt, at der uddannedes og ansattes en kyndig Mand, der ofrede sin Tid for Kvægavlens Udvikling, altsaa at Selskabet gjorde det samme for Kvægavlens, som det har gjort for Mejerivæsenet. Naar der af Prof. Prosch er hentydet til, at det har været paatænkt at ansætte den af ham antyndede Mand i denne Stilling, saa er det rigtigt. Taleren kjender ham personlig og holder meget af ham. Da han for 2—3 Aar siden henvendte sig til denne Mand, var denne meget i Tvivl om, hvorvidt han turde paatage sig en saadan Post; efter længere Tids Forløb svarede han imidlertid, at naar man vilde gjøre Forsøget med ham, saa vilde han nok gaa ind derpaa. Alle disse Samtaler have imidlertid været saa svævende, at der aldeles ikke i nogen Retning kan siges, at enten Bestyrelse eller vedkommende Mand vare bundne. Siden er det stadig blevet fremhævet, at det er overordentlig vanskeligt at finde en passende Personlighed, og Bestyrelsen har derfor været meget i Tvivl, om den i det Hele taget burde indlade sig paa at gjøre et Forsøg; men da der stadig er steet Opfordringer om at vove det, saa hen-

vendte den sig til Læreren i Husdyravl ved Lyngby Landbo-
skole, Dyr læge Jessen, med Forespørgsel om han kunde føle
sig opfordret til at overtage Posten som Konsulent i Husdyr-
brug, naar man gav ham tilstrækkelig Tid til at skaffe sig den
Uddannelse, som han ansaa nødvendig for at kunne beklæde en
saadan Post. Efter længere Tids Underhandling svarede han,
at han var villig til at indlade sig paa Sagen, og Bestyrel-
sen har da gjort alt, hvad den troede, at der maatte gjøres,
naar den skulde kunne staa lige over for det Ansvar, som den
har ved at indlade sig paa en Foranstaltning, hvor man væs-
sentlig maa stole paa den Personlighed, som skal bære den.
Hr. Jessen er i dette Øjeblik i England; han gaaer derfra til
Holland og vil forhaabentlig kunne være hjemme til Foraaret
og da tiltræde sin Plads og blive en Vejleder og Støtte i Hus-
dyrbrug for Landets Jordbrugere. Det er imidlertid kun et
Forsøg, der gjøres; mere vove vi ikke at sige, og Taleren troer
ogsaa, at Hr. Jessen ikke ønsker, at der bliver sagt mere. Der
er imidlertid Haab om et godt Udfald, thi de Beretninger, Hr.
Jessen sender hjem, ere meget lovende og meget opmuntrende.
Vi maa dog ikke, for at støtte dette Foretagende, tage Penge
fra det, som er nødvendigt for at faa Isforsøgene fortsatte;
thi i sin Helhed er Husdyravlen i Danmark i de senere Aar
gaaet ganske betydelig fremad, og dertil har Selstabet som
sagt ogsaa bidraget sin Del. Kan der udrettes mere i denne
Henseende, saa bør vi med Glæde gjøre det, men i Alminde-
lighed er der ingen Fare paa Færde. Husdyravlen tegner til
at gaa en udmærket Fremtid imøde; man behøver jo kun at
se hen til de Produkter, vi tilvejebringe ved vore Husdyr; de
ere det bedste Vidnesbyrd om den Fremgang, som gjør sig
gjældende overalt.

Prof. Prosch. Der er gjort Invendinger mod det Re-
ferat, han har givet, men i Grunden gjendrive de sig selv.
Hvad han ellers ikke plejer, har han gjort ved denne Lejlighed,
nemlig nedskrevet hvad han vilde sige, fordi han saa godt kjen-
der de Vanskeligheder, man har at kæmpe mod i dette Sel-

skab, saasnart der røres ved nogle enkelte Punkter, der høre til Indlingspunkterne. At røre ved dem er derfor ubehageligt for et Medlem af Bestyrelsesraadet, men naar man har en Overbevisning, maa man gjøre sin Pligt. Vige over for Hr. Docent Fjords Optraeden maa han sige, at han kjender mange Videnskabsmænd, der have udrettet lige saa meget som Hr. Fjord, men hvis disse havde stillet saadanne Fordringer som Hr. Fjord og vare optraadte paa samme Maade som han, vilde intet Selskab have kunnet samvirke med dem. Taleren veed, i hvilket Forhold Videnskaben staaer lige over for saadanne Forsøg, og derfor kan han bedst værne om Ketten. Han har heller ikke sparet paa sin Tid og tør nok stille sig ved Siden af Hr. Fjord m. H. t. hvad han har udrettet. — M. H. t. det andet Punkt, Kvægavlens Fremme, er det ham meget tilfredsstillende, at han har fremkaldt Udtalelser, thi de vise, at der er en diametral Modfætning mellem dette Selskab og den Virksomhed, som for Øjeblikket udfoldes af de jydsk Landboforeninger, Staten og ham selv i Kampen for at konservere vore Racer. Det er ganske karakteristisk, at man som Bevis for, at der ikke er nogen Fare for vore nationale Racer, henviser til en Virksomhed, som netop har fremkaldt Faren; thi det er netop ved Fremkaldelsen af den stærke Udførsel — som i og for sig var meget fortjenstfuld — at man gav Impulsen til den stærke Krydsning, som truer med at blive en stor Fare. Taleren skal ikke forsvare den Betydning, det har at hævde den nationale Race, det er gjort andetsteds, men hvis Selskabet stiller sig paa det Standpunkt som den ærede sidste Taler, saa har han dog den Trøst, at samtlige Landboforeninger i Jylland staa paa et andet Standpunkt, og at Staten staaer paa et andet Standpunkt. Taleren skal iøvrigt fatte sig kort, da det er aabenbart, at de staa saa fremmede for hinanden, og at enhver virkelig Forhandling om Husdyravlens ikke hører hjemme i Landhusholdningselskabet for Øjeblikket. Naar der er Tale om, hvad der kan gøres paa dette Omraade, har han Ret til at tale med, thi han har i en Række Aar ene

arbejdet for Sagen. Det gjælder nu om at konstatere, om den Birkfomhed, som skal udgaa fra Landhusholdningssekskabet, er en virkelig Samvirken; thi hidtil har han alene i Forening med de jndste Landboforeninger maattet gaa i den Retning, som maa ansees for onskelig. Han har søgt Landhusholdningssekskabet ved sin Side, men forgjæves; tvertimod har han ofte fra Sekskabet mærket en Understrøm mod hans Bestræbelser. Dette har staaet tydeligt for ham fra den første Dag, Sagen kom frem, og ogsaa for den Herre, der er omtalt som den, der først var designeret til Ansættelsen. Taleren sagde ham, at det vilde blive til Intet, og Tiden har ogsaa viist, at han fuldkommen kjendte Forholdene og vidste, hvad der var at vente i Kampen for denne Sag. Selv trænger han ikke til Landhusholdningssekskabet. Han har hidtil maattet kæmpe alene og kan ogsaa gjøre det endnu.

Præsidenten har ikke villet afbrynde Taleren, da han mente, at det var bedst, at det, der blev sagt, blev sagt uden Forbehold; men han maa dog sige, at Landhusholdningssekskabet staaer aldeles uden for Spørgsmaalene: Krydsning eller Ikke-Krydsning. I dette Punkt har Landhusholdningssekskabet aldrig indladt sig paa at tage noget Parti, og det vilde være uforstandigt, om Sekskabet gjorde det. Naar der ved Om-talen af Sagen er kommen Udtalelser frem, der kunne forstaaes saaledes, som om der i Landhusholdningssekskabet havde givet sig særlige personlige Interesser tilkjende til Fordel for en enkelt Mand og til Skade for en anden, saa maa der fra Præsidiets Side nedlægges en bestemt Protest mod, at sligt er Tilfældet. Naar en enkelt Mand troer det, saa er det hans fejlagtige Opfattelse af Forholdene, der fører ham til at komme frem med slige Udtalelser. Præsidiet er overbevist om, at alle Sekskabets Medlemmer ere af en modsat Anskuelse, og han antager, at Prof. Prosch er enig med ham deri. Disse Bemærkninger ere kun blevne fremsatte, fordi det, der bliver sagt her, kan blive fejlagtig opfattet.

Landstingsmand Schütte forlangte Ordet, fordi han fik

det Indtryk af Prof. Prosch's første Foredrag, at den eneste Anke, der kunde fremsættes, var, at Landhusholdningselskabet ydede de omtalte 1400 Rr., medens det dog egentlig var Staten, som burde tilskyde dem, og at det, naar Selskabet engang havde givet dem, vilde være vanskeligt at faa dem efterbevilligede af Staten. Taleren veed ikke, om det var Prof. Prosch's Mening, men saaledes opfattede han ham, og han kan i den Henseende samstemme med ham, thi ogsaa han mener, at Landhusholdningselskabet stiller sig for bestedent lige over for Staten. I et Land, hvis Hovednæring saa at sige ene er baseret paa Landbrug — man siger vistnok ikke for meget, naar man siger, at $\frac{1}{5}$ af Erhverv er Landbrug — yder Staten for lidt til Landbrugets Fremme. Den burde yde meget mere. Taleren vil haabe, at Bestyrelsen, som han højagter, ikke vil anse hans Udtalelser som en Kritik, men det er hans Mening, at Staten gjør for lidt for Landbruget, og han vilde gjerne have, at det skulde fremhæves af en passende Autoritet, som han mener, at Landhusholdningselskabet er.

Præsidenten maa samtykke med Hr. Schütte i, at det er en uforholdsmæssig lille Sum, som Staten anvender til at ophjælpe Agerbruget, naar man veed, hvor stor Betydning Agerbruget har for Statshusholdningen. Det har imidlertid kostet Kamp at faa de 1600 Rdl., som vi faa fra Staten; der har endog været Tale om at stryge dem, idet man siger, at Landhusholdningselskabet godt kan staa paa egne Ben. Dog har man ikke i de senere Aar hørt dette Princip fremsat, men det vilde maasse nok gjøre sig gjældende, naar man vilde komme med et større Forlangende. Imidlertid var det ønskeligt, om Staten vilde bidrage mere end hidtil.

Prof. Prosch. Det var ikke af formelle Hensyn, at han i Bestyrelsesraadet stillede sit Forslag, men fordi han mente, at det burde være Staten, der skulde udrede den Sum, hvorom der var Tale. Iøvrigt konstatere Præsidentens Udtalelser, at det var en rigtig Opfattelse, han havde, dengang han sagde, at dette Selskab stod i et ganske andet Forhold end Landbofor-

eningerne og Staten til det Spørgsmaal, som ligger ham paa Hjerte, og naar Præsidenten betonede, at det var rigtigt for Landhusholdningssekskabet at indtage denne Stilling, vil Taleren sige, at den neutrale Stilling, det indtager, allerede blev opgivet paa Landmandsforsamlingen i Haderslev 1859; thi der vedkjendte Forsamlingen sig enstemmig, at det var en Opgave for Landmændene at værne om rene Racer, og ved Landmandsforsamlingen i Horsens blev dette Botum ligeledes godkjendt næsten enstemmig. Da Taleren bragte Spørgsmaalet frem i Bestyrelsesraadet, var den Mand, der gik gennem de Herrer, der vare knyttede til dette, ganske i Overensstemmelse med den Kamp, han har ført hele sit Liv, og Generalforsamlingen ytrede heller ikke Noget, der kunde tydes i modsat Retning. Det er derfor ikke Selskabet, men Bestyrelsen, der staaer neutral til Spørgsmaalet.

Kammerherre Rosen fandt i en lille Bemærkning af Docent Fjord Anledning til at udtale, at denne ikke maatte lade sig afholde fra at henvende sig til Selskabet, fordi et enkelt Medlem er mod en saadan Bevilling til ham, og han troer, at de fleste af Selskabets Medlemmer vilde være enige med ham deri.

Docent Fjord finder sig dog saa ilde berørt af den Diskussion, som hans Arbejder have givet Anledning til, at han næppe oftere vil foranledige en Efterbevilling. Hvis han oftere vil henvende sig til Selskabet om Midler, saa skal han søge at henvende sig til det, forinden Budgettet er lagt.

7. I det forløbne Aar er der meddelt følgende Rejseunderstøttelser: Landbrugskand.: Lunøe til en landsøkonomisk Rejse i Indlandet 300 Kr.; Gartner S. C. Jensen fornyet Rejseunderstøttelse 200 Kr.; Mejeriasistent, Landbrugskand. J. P. Leegaard til en Rejse i Indlandet til de bedst ledede Mejerier 200 Kr.; Cand. med. R. Petersen fortsat Rejseunderstøttelse for at arbejde i den experimentale Planteфизиologi

600 Kr.; Dyr læge og Lærer i Beslagkunst J. Green for i England at undersøge Forhold, vedrørende Creaturexport, Rantænestalde og Markedspladser 400 Kr., samt Slotsgartner Tnge Rothe til en gartnerisk Rejse i Udlandet 500 Kr.

8. Af Landvæsenlærlinger var der i Begj. af 1875 130
 3 Aarets Løb antoges 50

180

Afgaaede med Lærebrev 37

— uden Lærebrev 12

49

For Djebliffet 131

Af Mejerstelærlinger var der i Begyndelsen af 1875 14

Antagne i Aarets Løb 6

Afgaaede med Lærebrev 8

For Djebliffet 12

Af Mejeribestyrerlærlinger var der i Begj. af 1875 3

Antagne i Aarets Løb 2

Afgaaede med Lærebrev 1

For Djebliffet 4

Af Mejeribødkerlærlinger var der i Begj. af 1875 2

Antagne i Aarets Løb 4

Afgaaede med Lærebrev 1

For Djebliffet 5

Af stotske Lærlinger 2

Paa Grund af de ved Bestyrelsesmødet i Oktober faldne Udtalelser og efterat have indhentet Selskabets Mejerikonsuments, Prof. Segelckes Betænkning derom, foreslog Præsidiumet Generalforsamlingen, at Selskabet efterhaanden skulde opgive Mejersteinstitutionen og ikke antage nye Mejerstelærlinger efter 1ste Maj 1876.

9. Der var i Aarets Løb uddelt 3 Sølvbægre og en „Hædrende Dmtale“ for Landboslid.

10. Bivaleforeningen i Nyborg var bleven understøttet

med 50 Kr., og Husmand Kristen Olsen af Haldagerlille, Sorø Amt, havde faaet 50 Kroner til et forbedret Høns- og Kaninhold.

11. Foruden Renterne af det Hansenske Legat, 480 Kr., der ogsaa i det nu forløbne Aar ere tilstaaede Færøerne, har Islændingen Svein Sveinson erholdt en Understøttelse af 200 Kr. for at gjøre sig bekendt med det danske Mejerivæsen; Loptur Gislason af Vatnsnæs i Islands Sønderamt har erholdt en Karre med Seletøj opsendt og den halve Betaling dækket.

12. Til Landmandsforsamlingen i Viborg er ydet et Bidrag af 2000 Kr.

14. Selskabets meteorologiske Sagttagelser ere endelig afviklede og Instrumenterne for største Delen overdragne det danske meteorologiske Institut. Til 11 af de Mænd, der i en længere Arrække have foretaget Vejriagttagelser for Selskabet, er der sendt et Stuebarometer med en passende Indskrift som Mindegave om deres Virksomhed for Selskabet.

15. Præsidenten. Fra Enkefru Hannemann er der indkommet et Andragende om Understøttelse af Selskabet, da hun er uden Subsistensmidler. Efterat have forhandlet denne Sag med Bestyrelsesraadet og faaet dets Samtykke, indstiller Præsidiet til Generalforsamlingen, at der tilstaaes Sekretær Hannemanns Enke indtil videre en aarlig Understøttelse af 400 Kr. Efter den Maade, hvorpaa der hidtil har været forholdt med vore Pensioner, og efter den Virksomhed, som Sekretæren udøver, og den Betydning, han har for Selskabet, tør man antage, at Generalforsamlingen vil give dette Forslag sit Bifald. Det behøver vistnok ikke nogen videre anbefaling, saa meget mere som mange af Selskabets Medlemmer frivillig have ydet ikke ubetydelige Summer til Hannemanns Efterladte.

Prof. Jørgensen vil gjøre en lille Meddelelse angaaende denne Sag, som Selskabet har Ære og Glæde af. Da Hannemann døde pludselig i Foraaret, vakte det al-

mindelig Deltagelse hos alle Selskabets Medlemmer, og man besluttede at vise denne Deltagelse i Gjerningen. En Del Medlemmer stillede sig i Spidsen for en Indbydelse til alle Selskabets Medlemmer om at betale et Aars Kontingent extra. Dette blev beredvillig efterkommet, og der indkom noget over 6000 Kr.; men der maatte dog gjøres noget mere, og ved Landmandsforsamlingen i Viborg samlede derfor en Del af Landhusholdningselskabets Medlemmer og besluttede at give et yderligere Bidrag til Hannemanns Efterladte — 10 til 20 Kr. om Aaret i 10 Aar. Nogle Medlemmer foretrak imidlertid at betale en Sum en Gang for alle, og derved er den indsamlede kontante Sum voxet op til noget over 7000 Kr. Tillige har Fru Hannemann faaet Understøttelse af det Classenske Fideikommis, og man nærer derfor Haab om at kunne sørge for, at hun og Børnene og Hannemanns gamle Forældre ikke skulle komme til at lide Nød, hvad da ogsaa vilde være en Stam for et Selskab som dette. I Viborg nedsattes et Udvalg, bestaaende af Prof. Segelcke, Godsejer Valentiner og Taleren, som skulde tage Sagen i sin Haand, og til det ere de indsamlede Midler overgivne. Muligvis kan Udvalget komme til at lægge yderligere Beslag paa Medlemmernes Godgjørenhed, men som Indtægterne nu ere og ved den Pension, der forhaabentlig vil blive tilstaaet Hannemanns Enke, er Trangen foreløbig afhjulpen. Fra Fru Hannemann skal Taleren takke de Mange, der have ydet Bidrag. Hun vilde have sendt sin Tak i en Skrivelse til Selskabet, men Taleren lovede at takke i hendes Navn.

Præsidenten. Selskabet har her givet et smukt Bevis paa, at der ikke behøves nogen juridisk Forpligtelse for det til at opfylde, hvad der maa kaldes en Pligt.

Sekretærforretningerne ved Fond til Landmænds Uddannelse vare siden Hannemanns Død velvillig overtagne af Hr. E. Møller-Holst, som Præsidenten i den Anledning bragte Forsamlingens Tak. Fra Bestyrelsen for det nævnte Fond var fremsendt følgende Aarsberetning:

Bestyrelsen for dette Forretningsaar modtog ved sin Tiltrædelse en Sparekasse-Beholdning af 672 Kr. 77 Øre.

Hertil kom fra 19 tidligere Bidragndere 73 - 64 -
 hvoraf 13 Kr. 33 Øre Restance
 fra 1874.

Hertil kom et nyt Bidrag fra „en Ucnævnt“ 40 - „ -
 Renter i Vikuben, 31. Decbr. 1874 og
 30. Juni 1875 24 - 1 -

Salt Beholdning: 810 Kr. 42 Øre.

Grundfondet har derimod iaar ingen Udgifter havt, da der ikke er kjøbt Obligationer for Beholdningen.

Fondets Rente midler have for det forløbne Aar bestaaet i:
 en Beholdning fra forrige Aars Regnskab af 31 Kr. 37 Øre.
 og de faste Renter for 11. Juni og 11.

Decbr d. A. af fgl. Obligationer til

Beløb: 20,600 Kroner 824 - „ -

Salt: 855 Kr. 37 Øre.

Ifølge udstedt Bekjendtgjørelse i Foraaret indkom der 4 Andragender om Understøttelse. Bestyrelsen tilstod: 1. Seminarist H. P. A. Petersen, Landbrugselev ved Landbohøjskolen, der i afvigte Aar havde Stipendium fra Fondet, 30 Kroner maanedlig i 8 Maaneder, fra 23. Aug. d. A. at regne, ialt 240 Kroner. 2. Jacob Hansen, Gaardmands søn fra Holbæk-Egnen, og udtjent Lærling under Landhusholdningssekskabet, 26 Aar gl., der har været 3 Aar Avlsforvalter og har tilbragt 2 Vintre paa Aftov Folkehøjskole og Thune Landbo-skole, og 3. Anders Hansen, Arbejdsmands søn fra Rjøge-Egnen, 20 Aar gl., Elev fra Thune Landbo-skole. Begge disse tilstodes, som ny Tiltrædende, hver 20 Kr. maanedlig i 1 Aar fra 23. Aug. d. A. at regne.

Udgifterne stille sig derefter saaledes:

3 Stipendier à 240 Kroner . . . 720 Kr. „ Øre.
 Bekjendtgjørelser i „Berl. Tid.“ . . 5 - 62 -

Salt: 725 Kr. 62 Øre.

Der vil saaledes blive en Beholdning at overføre paa næste Aars Regnskab af 129 Rr. 75 Ore.

Af de 3 Landbrugsstuderende, der ifjor modtog Understøttelse af Fondet, har A. Madsen iaar taget Examen med bedste Karakter, H. P. A. Petersen paany faaet Understøttelse, og P. M. Weilgaard forladt Byen paa Grund af Sygdom.

Landhøstoleforstander la Cour tog til Slutning Ordet for at takke for den Tillid, hvormed Selskabet er kommet ham imøde ved Valget til Sekretærposten og han knyttede hertil Ønsket om, at en lignende maatte blive Dyrlæge Jessen til Del, naar ogsaa han ventelig blev vagt til at træde i Selskabets Tjeneste. Hr. Jessen er en Elev af Prof. Prosch, men tillige en selvstændig Mand, der med stor Samvittighedsfuldhed forbereder sig til det vanskelige Hverv, der er stillet ham i Udsigt.
